

ÇAPA'DA BAŞLAYAN DOSTLUK

Yrd. Doç. Dr. Muzaffer ÇANDIR

Celal Bayar Üniversitesi, Demirci Eğitim Fakültesi,
Sınıf Öğretmenliği Bölümü

Ben inancım gereği, kadere inanan bir insanım. Geçmişte başıma gelen olaylara, rastladığım kişilere ve içinde bulunduğum ortamlara hep bu gözle bakarım. Bu yüzden benim dünyamda tesadüfün yeri yoktur. Kendi hayatım bu anlayışımı pekiştiren olaylarla doludur. Bu yüzden Mahmut Kaplan ile tanışmamı ve daha sonra aynı mekânda mesai arkadaşı olmamı hep kaderin bir cilvesi olarak gördüm ve öyle telakki ettim. Bu sebeple yaklaşık on altı yıllık mesai arkadaşlığının ilk tanışma bölümünü bu vesileyle daha bana özel olduğu için burada anlatmak istiyorum.

Mahmut Kaplan'la tanışmamız 1989 yılının Temmuz ayında, Çapa Eğitim Fakültesi'nde MEB tarafından düzenlenen "Hizmet İçi Eğitim" programı dâhilinde yurdun çeşitli liselerinden gelen edebiyat öğretmenlerinin katıldığı kursta oldu. O zaman ben Sivas Gürün Lisesi'nde, henüz çiçeği burnunda iki yıllık bir edebiyat öğretmeniydim. Mahmut hoca da DTCF'de yeni doktorasını bitirmiş ama herhangi bir üniversiteye intisap etmemiş, Ankara Hasanoğlu Öğretmen Lisesi'nde görev yapmakta olan tecrübeli bir edebiyat öğretmeniydi.

On beş günlük bu kursta Edebiyat ve Türkçe derslerinin anlatılması ile ilgili çeşitli dersler görürken, aralarda da tecrübeli hocaların sohbetlerini dinleyip feyz alıyorduk. Onların kendilerine mahsus tarzları ve sıkça anlattıkları fıkralar eşliğinde yeni öğretmenlere yol gösterirlerken, bizler de – ne iyi etmişiz de bu kursa katılmışız – düşüncesini sık sık aklımızdan geçiriyorduk. Mahmut Hoca da o kursa katılan tecrübeli hocalardan biriydi ve kendisinden oldukça faydalı bilgiler dinleme fırsatımız oldu.

Buradaki iki haftalık kurs süresi boyunca Mahmut hoca etrafındaki genç öğretmenlere devamlı olarak: *"Arkadaşlar boş durmayın, okuduğunuz kitaplarla ilgili mutlaka edebi yazılar yazın. Bir de bulunduğunuz yerlerde üniversite varsa oralarda yüksek lisans yapın"* tavsiyesinde bulundu. Ben kendi adıma söylüyorum, benim kurs dönüşü Sivas'ta yüksek lisansa başlamamda bu telkinlerin büyük etkisi olmuştur. O kursta tanışıp da daha sonra yüksek lisans yapmış olduğunu öğrendiğim başka arkadaşlar da olmuştur. Bunlardan en meşhuru, kamuoyunun da yakından tanıdığı Selim (Altıntop) hocadır.

Bu kurs sırasında Mahmut hocanın belirttiğim telkinlerinden başka mesai dışında da bizlere ufuk açıcı nitelikte çabaları olmuştur. Bunlardan biri de, bir

akşam vakti, yemekten sonra bir grup kursiyerle birlikte bizleri bir edebiyat doçentinin de bulunduğu bir meclise götürmesidir. Daha sonraları birçoğunun profesör unvanıyla tanınacağı bu insanlarla tanışmak ve aralarında yaptıkları seviyeli sohbetler bizlerde bu alana olan ilgiyi daha da artırmıştı.

İstanbul'daki bu kurstan sonra memlekete döndüğümde ilk çocuğum dünyaya gelmiş, birkaç ay sonra da Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde yüksek lisansa başlamıştım. Gürün'den derslere devam zor olacağından Yıldızeli ilçesindeki eski Köy Enstitüsü'nden bozma Pamukpınar Anadolu Öğretmen Lisesi'ne il içi atamayla geçiş yaptım ve böylece dersleri daha iyi takip edebildim. 1989 yılında başladığım yüksek lisans programının sonuna geldiğim 1992 yılının yazında, "Hizmet içi Eğitim Programı" dâhilinde Aydın Ortaklar Anadolu Öğretmen Lisesi'nde yalnızca bu liselerin edebiyat öğretmenleri için açılan kursa gittim.

Bu kursların açılma amaçlarından biri de aynı meslek dalındaki öğretmenlerin tanışıp fikir alış verişinde bulunmalarıydı. Gerçekten öğretmenlik yaptığım yedi yıl içinde katıldığım bu kursların birçok faydasını gördüm ve çok eğitici olduğuna şahit oldum. Halen MEB tarafından bu kurslara devam ediliyorsa eminim genç öğretmen arkadaşlar için çok faydalı oluyordur.

Aydın Ortaklar Anadolu Öğretmen Lisesi'ndeki hizmet içi eğitim kursunun eğitimci hocalarından hala unutamadığım isimler vardı. Bunların içinde en kendi şahsına münhasır isim Mustafa Firengiz hocaydı. Gazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi'nin bu kurt hocası, ders içi ve ders dışı konuşmalarıyla kursa oldukça renk getirmişti. Bu kursun diğer hocalarından birisi DTCF'den arkadaşımız Nurullah Çetin ile 1989'da Çapa'da tanıştığımız Mahmut Kaplan'dı. Mahmut hoca, geçen üç yıl içinde Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesine Yrd. Doç. Dr. olarak atanmıştı ve kader bizi yine karşılaştırmış, bu defa karşımıza kursiyer olarak değil, akademisyen hoca olarak çıkmıştı. Mütevazılığından ve samimiyetinden hiçbir şey kaybetmeyen, yine her zamanki tavrıyla etrafındaki insanlara yardım eden ve olabildiğince yol gösterici olan Mahmut hocayla bu şekilde karşılaşmamız beni daha ziyade mutlu etmişti. İlk görüşmemizde ben hemen kendisine "-dediğini yaptım, yüksek lisansa başladım, inşallah seneye bitecek" deyince içtenlikle mutlu olduğuna şahit oldum. Artık Mahmut hocanın ilgi alanına daha fazla girmiştim.

1992 yılında Rahmetli Turgut Özal'ın cumhurbaşkanlığı döneminde aynı anda on üç yeni üniversite açılmıştı. Ben 1993 yılında yüksek lisansımı bitirmiştim ama üniversiteye intisap etme konusunda isteğim olmasına rağmen bu kurtlar sofrasında yer alabileceğimi hiç zannetmiyordum. Allahtan ümit kesilmez deyip Tokat'ta okutmanlık için, Kütahya'da da asistanlık için sınavlara girdim ama hep direktten döndüm. Sonunda Manisa CBÜ'de girdiğim öğretim görevliliği sınavını kazanıp, 1994 yılının başında Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde göreve başladım.

Kaderin cilvesine bakın ki Manisa'da kendisiyle tekrar karşılaşmak nasip oldu ve benden yaklaşık beş ay sonra Mahmut hoca da Van'daki görevinden

ayrılmış ve Manisa'ya geçiş yapıp bizim bölüm başkanımız olmuştu. 1994 yılından 2009 yılına kadar on beş yıl bölümümüzde yaptığı başkanlık görevinden dolayı bütün üniversite camiasının takdirini toplamıştı. Abartma olmasın ama bölüm başkanlığı sırasında herkesin sevgisini kazanan, ayrıldığı zaman herkesin üzüldüğü ikinci bir bölüm başkanı düşünemiyorum.

Aynı bölümde birlikte geçirdiğimiz on beş yıllık uzun süre içinde Mahmut Hoca'nın en öne çıkan özelliği adil ve yardım sever olmasıydı. Elinden geldiği kadar insanlara yardımcı olmaya çalışır, onları kırmak istemezdi. Ben bunca yıllık memuriyetim içinde mesaisine onun kadar dikkat edene rastlamadım. Kısaca o, büyükle büyük küçükle küçük olmayı bilen ideal bir eğitimciydi.

2009 yılının Kasım ayında açılan Yrd. Doç. kadrosunu başvurup Demirci Eğitim Fakültesi'ne geçiş yapıp kendisinden kurumsal anlamda ayrılmam beni epey üzmüştü ama dokuz yıl gibi uzun bir kadro bekleme süresi de bu tercihe mecbur etmişti. On beş yıl gibi uzun bir süre birlikte çalıştıktan sonra şartların da zorlamasıyla Türk Dili Edebiyatı Bölümü'nden Eğitim Fakültesi'ne geçiş yapmama eminim kendisini de çok üzmüştü. Fakat yazının başında söylediğim gibi insanlar kaderin sevkiyle rızıklarının peşinden giderler ve adeta sevk edilirler. Zaten Mahmut hoca da benim ayrılmamdan aylar sonra emekli olup şimdiki çalıştığı kurum olan Fatih Üniversitesi'ne geçiş yaptı.

Şimdi Mahmut hocamla telefonla görüşüp hasret gideriyorum ama artık birlikte aynı çatı altında çalışmak bana hayal gibi geliyor. En iyisi yaşanmaya başladığımız bu yıllardan itibaren eski günlerin güzel anılarını yâd edip avunmak diye düşünüyorum ama kaderin yeni bir cilvesini de beklemiyor değilim. Allah herkese böyle güzel insanları tanımak ve sevmek nasip etsin. Buradan muhterem hocama bütün içtenliğimle sağlıklı uzun ömürler diliyorum.